

4.

[2] Διὸ δὴ ἐς τὰς εὐθύνας καλέσασα Θευδάτον ἢ γυνὴ διαρρήδην τε πρὸς τῶν διαβαλόντων ἐληλεγμένον ἀποτιννύναι πάντα ἠνάγκασεν, ἅπερ οὐ δέον ἀφείλετο, οὕτω τε αὐτὸν ἀπεπέμψατο. (...) [4] Ὑπὸ τὸν χρόνον τοῦτον Ἀταλάριχος μὲν τῇ νόσῳ καταμαρανθεὶς ἐτελεύτησεν, ὀκτὼ τῇ ἀρχῇ ἐπιβιούς ἔτη. Ἀμαλασοῦνθα δὲ (χρῆν γάρ οἱ γενέσθαι κακῶς) ἐν οὐδενὶ λόγῳ φύσιν τὴν Θευδάτου ποιησαμένη καὶ ὅσα αὐτὸν ἔναγχος δράσειεν, οὐδὲν πείσεσθαι ἄχαρι πρὸς αὐτοῦ ὑπετόπησεν, ἦν τι τὸν ἄνθρωπον ἀγαθὸν ἐργάσηται μείζον. (...) [8] Διὰ ταῦτα μὲν αὐτὸν, οὕτω καθαρὸν γεγενημένον, ἐς τὴν βασιλείαν παρακαλεῖν. Δεῖν δὲ αὐτὸν ὄρκους δεινοτάτοις καταληφθῆναι ὡς ἐς Θευδάτον μῶν τὸ τῆς ἀρχῆς ὄνομα ἄγοιτο, αὐτῇ δὲ τῷ ἔργῳ τὸ κράτος οὐκ ἔλασσον ἢ πρότερον ἔχοι. [9] Ταῦτα ἐπεὶ Θευδάτος ἤκουσεν, ἅπαντα ὅσα ἦν βουλομένη Ἀμαλασοῦνθη ὁμωμοκῶς, ἐπὶ λόγῳ τῷ πονηρῷ ὠμολόγησεν, ἐν μνήμῃ ἔχων ὅσα δὴ ἐκείνη πρότερον ἐς αὐτὸν εἰργασμένη ἐτύγχανεν. [10] Οὕτω μὲν Ἀμαλασοῦνθα πρὸς τε γνώμης τῆς οἰκείας καὶ τῶν Θευδάτῳ ὁμωμοσμένων ἀπατηθεῖσα, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτὸν κατεστήσατο. [11] Πρέσβεις τε πέμψασα ἐς Βυζάντιον ἄνδρας Γότθους Ἰουστινιανῷ βασιλεῖ ταῦτα ἐδήλου. [12] Θευδάτος δὲ τὴν ἡγεμονίαν παραλαβὼν, πάντα οἱ τάναντία ὧν ἐκείνη τε ἤλπισε καὶ αὐτὸς ὑπέσχετο ἔπρασσε. [13] Καὶ Γότθων τῶν πρὸς αὐτῆς ἀνηρημένων τοὺς ξυγγενεῖς ἐπαγαγόμενος, πολλοὺς τε καὶ λίαν λογίμους ἐν Γότθοις ὄντας, τῶν τε Ἀμαλασοῦνθη προσηκόντων ἐκ τοῦ αἰφνιδίου τινὰς ἐκτείνε καὶ αὐτὴν ἐν φυλακῇ ἔσχεν, οὕπῳ τῶν πρέσβεων ἐς Βυζάντιον ἀφικομένων.

(...)

5.

[1] Βασιλεὺς δὲ τὰ ἀμφὶ Ἀμαλασοῦνθη ξυνενεχθέντα μαθὼν εὐθὺς καθίστατο ἐς τὸν πόλεμον, ἕνατον ἔτος τὴν βασιλείαν ἔχων.